

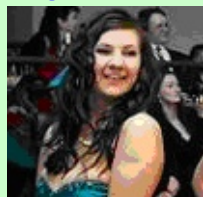
LOŽISKOVINY

Občasník Střední průmyslově školy strojnické

Zima 2011/12, číslo 2.

Vybíráme z obsahu:

**Stužkovací
ples**

str. 3

**Završená
rekonstrukce**

str. 5

**Absolvent
Milan
Husička**

str. 7

**Rozhovor
s paní
kantýnskou**

str. 8

**Profesionální
tanečník
Michal Mádr**

str. 11

**Démosthénés
Ambrosio**

str. 17

Obsah čísla

Ložiskoviny	
jako název časopisu	2
Stužkovací ples	3
Ples očima 4. A	4
Nástupy stužkovaných tříd..	4
Završená rekonstrukce	5
Jedinečná putovní výstava na naší škole	6
Významní absolventi:	
Milan Husička	7
Naše kantýna	8
Tradičně na vánočních trzích	9
„Babinec z 2. A v akci“.....	9
Anglické divadlo	10
Náš spolužák:	
Michal Mádr – tanečník..	11
Historická exkurze	
do Krakova	11
Krakov našima očima	12
Tipy pro volný čas:	
Vodní pólo	14
Včelaření.....	14
Hudební klubová scéna	
v Olomouci: Co je s ní?...	15
Písničky Jiřího Suchého ...	15
Proč si nezpestřit výuku němčiny?	16
Studentské výtvary:	
V kolik hodin má škola začínat?	17
Limerick	17
Soutěž	
Mladý Demosthenes	17
Soutěžili jsme	
i v německém jazyce.....	18
Školní kolo anglické	
olympiády	18
Komiks.....	19
Vtip.....	20
Top žáci.....	20

LOŽISKOVINY JAKO NÁZEV ČASOPISU

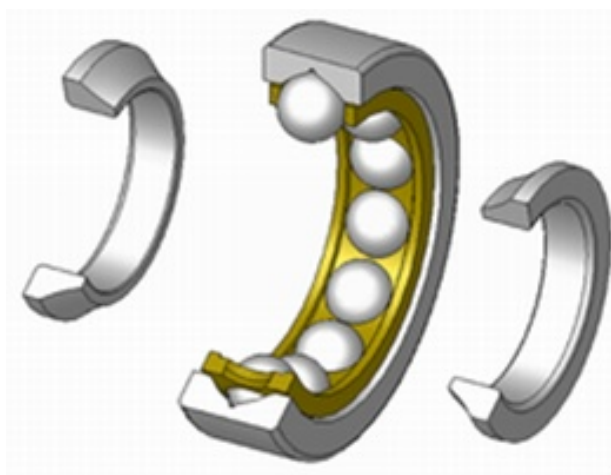
Víte, že se ložiska řadí mezi nejpoužívanější strojní součásti technického zařízení, které umožňuje snížení tření při vzájemném otáčivém nebo posuvném pohybu strojních dílů? Jeho historie se vyvíjí již od vynálezu kola.

Víte, že použití valivého ložiska v mlýnech významně zvýšilo výkonnost mletí?

Každý strojař ví, že se ložiska dělí podle druhu pohybu na rotační a lineární a podle principu na kluzná, valivá a magnetická ložiska. Podle směru přenášené síly pak na axiální a radiální.

Víte, že ložiska v Olomouci vyrábí firma John Crane Sigma a.s.?

Ložiska jsou zkrátka součástí téměř každého stroje. Taktéž zajišťují plynulý chod a delší životnost strojů. A víte co je nejhorší? Zadřená ložiska.

Martin Toman

Ložiskoviny: studentský časopis, číslo 2.

Vydává Střední průmyslová škola strojnická v Olomouci, třída 17. listopadu 49, 779 00 Olomouc

Šéfredaktor Mgr. Renata Provázková, zástupce šéfredaktora Mgr. Marta Skopalíková

Technická redakce Mgr. Jan Kameníček

Stužkovací ples

Dne 18. února 2012 se v prostorách Regionálního centra Olomouc konal již tradiční maturitní ples studentů čtvrtých ročníků naší strojárny. Je nutno zdůraznit, že tato pompézní akce sklídila pozitivní ohlasy jak ze strany studentů a učitelů, tak také ze strany rodičů a přátel, kteří náš ples navštívili.

Všechny tři třídy se pustily do příprav svého maturitního nástupu již několik týdnů před zahájením plesu. A vyplatilo se. Nástupy byly na první pohled připravené, vtipné a sklídily bouřlivý potlesk publika. Ihned po stužkování požádali

maturanti o tanec své učitele, naštěstí vše dopadlo bez ostudy.

K tanci hrála úžasná kapela Funny melody a pro příznivce tradiční lidové hudby

cimbálová kapela. Také milovníci diskoték si přišli na své v přízemí sálu, kde se pro ně konala hudební párty. Součástí plesu byla samozřejmě i bohatá tombola, ve které vyhrál snad opravdu

každý. Tradiční vystoupení taneční školy, ve kterém předvedli své umění i žáci naší školy Patrik Vymětal a Vlčo Stojčev, potěšilo oko snad každého z přítomných.

Ve srovnání s předchozími maturitními plesy v „tradiční“ Sidii se letošní ples konal v nesrovnatelně modernějších a reprezentativnějších prostorách, bohaší byla také nabídka občerstvení a obsluha umožnila „odbavit“ větší

množství hostů plesu. Doufejme, že i další ples naší strojárny bude tak úžasný jako ten letošní, který sklídil mnoho chvály i na Facebooku.

Martin Šustr

Ples očima 4. A

Kristýna Fialová ze 4. A a Martin Šustr ze 4. B zahajují maturitní stužkovací ples

Dne 18. února 2012 se konal v sále RCO tradiční ples naší školy.

My, jako poctiví žáci 4. A, jsme byli na místě už v 17:00 hod. Nacvičili jsme si 2x nástup a doladili poslední nedokonalosti. A mohlo se začít! V 19:00 hod si vzali úvodní slovo naši spolužáci Kristýna a Martin, následně hovořila paní ředitelka.

Hlavním hřebem večera byly nástupy jednotlivých tříd

čtvrtých ročníků.

Nedokážeme posoudit, či nástup byl nejlepší, protože každý byl jinak nápaditý. Hlavní je, že žádná ze spolužaček v dlouhých šatech neupadla a všichni jsme ve zdraví nastoupili. Po nástupu nás všechny třídní učitelka Jana Novotná ošerpovala a pan učitel Karel Neumann nám k tomu četl pravdivé charakteristiky.

Dále následoval připitek na

Nástupy stužkovaných tříd

Samostatnou kapitolou stužkovacího plesu byly nástupy maturitních tříd.

Každý byl jiný, ale u každého bylo na co se dívat. Nástup 4.A byl velmi akční a dynamický, plný svádivých tanců. Na jeho choreografii se podepsal především Patrik Vymětal.

Další nástupy byly o poznání decentnější. Na diváky velmi zapůsobil především nástup třídy 4.B v choreografii Jakuba Jančíka, stylizované jako mafiánský klan. Přihlízející mohli obdivovat

hlavně taneční umění Jakuba Kotulka ve stylu Michaela Jacksona včetně jeho slavné moonwalk a vyvedeným přemetem se blýskl Jan Hamerník.

Hlavní postavou vystoupení třídy 4.C byla jejich třídní učitelka Marta Skopalíková, obletovaná svými studenty, které na závěr provedla bránou s nápisem „Maturita 2012“.

Nástupy lze bez nadsázky označit za jeden ze zlatých hřebů večera, o čemž svědčí mimo jiné stovky zhlédnutí

naše další úspěšné studium a tanečky s váženými kantory.

Ve 22:00 jsme si nemohli nechat ujít vystoupení našeho spolužáka Patrika Vymětala, který je velice nadaným tanečníkem. Jeho vystoupení zase o něco oživilo náš ples. Ve 22:30 začalo losování bohaté tomboly, můžeme říci, že ceny opravdu stály za to a mnoha výhercům jsme i záviděli.

Po celou dobu hrál na plese DJ Marek, cimbálová muzika Radošov a hlavně hudební skupina Funny Melody, při které jsme si mohli zatancovat jak ploužák, tak i divočejší tance.

Ples hodnotíme jako velice vydařený. A děkujeme všem rodičům, učitelům a kamarádům, kteří nám ho zpřijemnil.

**Eva Bubeníková
a Kateřina Kubálková**

jejich videozáznamů na YouTube. Na školním Facebooku <http://www.facebook.com/spssol> můžete hlasovat, který z nich se nejvíce líbil vám. Ke dni 14. března zatím poměrně jednoznačně vede 4.A, následovaná 4.B a na předběžném třetím místě je 4.C. **Mgr. Jan Kameníček**

Završená rekonstrukce

Slavnostní přestřižení pásky za účasti ředitelky školy Ing. Marty Zahnášové a zástupců firem, které se na rekonstrukci podílely

22. prosinec 2011 se stal významným dnem v historii naší školy. Po rekonstrukci budovy, která probíhala od července do října 2011 jsme se konečně dočkali slavnostního přestřižení pásky. Rekonstrukci realizovala firma Provádění staveb Olomouc, a.s. v rámci projektu Realizace energeticky úsporných opatření a spočívala v zateplení obvodových stěn, výměně otvorových

výplní a zateplení střešních konstrukcí. Projekt byl spolufinancován Evropskou unií - Fondem soudružnosti, Státním fondem životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životního prostředí a Olomouckým krajem.

Slavnostní pásku přestřihávala ředitelka školy spolu se zástupci stavebních firem. Po dokončení ceremoniálu

se všichni zástupci přesunuli do sborovny školy, kde na ně čekal slavnostní raut. O obsluhu se postaraly studentky 4. ročníků, které mohly nabídnout široký výběr jídla a pití. Pro hosty kromě občerstvení byl připraven také data projektor, který informoval o chodu školy.

**Erika Boďová
a Milena Kaderková**

Jedinečná putovní výstava na naší škole

Ve dnech 16. 11. – 5. 12. 2011 proběhla na SPŠS v Olomouci ojedinelá putovní výstava „Zmizelí sousedé“ a „Pocta dětským obětem holocaustu“ pod záštitou Židovského muzea v Praze a o. s. Zapomenutí.

Ředitelka školy Ing. Martina Zahnášová přivítala na vernisáži zástupce Olomouckého kraje (vedoucího oddělení krajského vzdělávání PhDr. Karla Goše, vedoucí multikulturní výchovy Mgr. Martinu Gazdíkovou, vedoucího odboru kultury a památkové péče PhDr. Jindřicha Gračicu), členy Městského zastupitelstva statutárního města Olomouce (náměstkyně primátora RNDr. Ladislava Šnevajse, PhDr. Hanu Fantovou, vedoucí odboru školství, Mgr. Michala Majera, vedoucího odboru soc. věcí a vedoucí odboru vnějších vztahů Bc. Danielu

putovní výstava. Mgr. Vladislava Heglasová seznámila hosty s obsahem a cílem

nejbližšího okolí, převážně v období 2. světové války. Tato unikátní výstava,

výstavu „Zmizelí sousedé“ a také s aktivitami žáků v rámci témat „Genocida ve světě“ a „Holocaust v Evropě“, kterým se škola v rámci výuky dějepisu a občanské nauky intenzivně věnuje. Žáci, proškoleni Ing. Evou Kuželovou ze VC ŽMP,

oceněná Zlatou hvězdou Evropské komise za aktivní občanství, která v současné době putuje v několika kopiích po České republice a v zahraničí (Slovensko, Itálie, Německo, Velká Británie, USA, Kanada), byla k dispozici všem zájemcům o problematiku holocaustu - jak základním a středním školám, tak institucím našeho regionu a veřejnosti.

Po slavnostní vernisáži 16. listopadu seznámili s výstavou „Zmizelí sousedé“ studenti-průvodci své spolužáky v hodinách dějepisu a občanské nauky. V rámci dnů otevřených dveří měli možnost si výstavu prohlédnout rovněž rodiče a ostatní zájemci z řad veřejnosti. Třídní kolektivy ze ZŠ, SOU, SOŠ a gymnázia se svými pedagogy navíc zhlédli v rámci doprovodného programu film „Terezín – město poznamenané tragédií“.

Mgr. V. Heglasová

Hornákovou) a čestného hosta - pamětníka holocaustu Ing. Miloše Dobrého.

Město Olomouc přispělo finanční částkou na projekt „Holocaust“, jehož součástí je i

provedli přítomné hosty výstavou, která je završením dlouhodobého projektu podporovaného rovněž MŠMT a vybízí mladé lidi k pátrání po sousedech, kteří zmizeli z jejich

Významní absolventi

V zimním čísle vám přinášíme rozhovor s loňským maturantem Milanem Husičkou, který si postupně získává fanoušky olomoucké rockové hudební scény.

Milane, odmaturoval jsi s vyznamenáním a zařadil ses tak mezi prospěchově nejúspěšnější absolventy SPŠS Olomouc. Co můžeš vzkázat letošním maturantům?

Hlavně nic neponechejte náhodě a nespolehejte na to, že to nějak dopadne. Je důležité být připravený a je ještě lepší být dobře připravený. Maturita je jen jedna z mnoha zkoušek, které budou následovat ve vašem životě.

Učitelé a spolužáci si tě pamatují jako vysokého vlasatého studenta, o kterém někteří věděli, že image rockera není náhodná. Můžeš nám přiblížit svůj vztah k hudbě?

Už od malička jsem vyrůstal na hudbě 60. a 70. let. Doma jsem slýchal kapely jako Led Zeppelin, Black Sabbath, Velvet Underground, Eric Clapton, ale i Karla Kryla nebo Jaroslava Hutku. K rockové hudbě mě přivedl můj otec, který mi jednoho dne pustil koncert Led Zeppelin, speciálně živou verzi písně Immigrant song. Byl jsem tím syrovým zvukem a projevem jednotlivých členů tak ohromen, že jsem seděl jako zařezaný a bedlivě poslouchal úžasný a téměř ženský hlas Roberta Planta. Hutný a na tu dobu tak tvrdý "spodek" v podání baskytaristy Johna

Paula Jonese a fenomenálního bubeníka Johna Bonhama. Co mě však nejvíce zaujalo, byla agresivní a nápaditá hra

Milan Husička

kytaristy Jimmyho Pagea. A tak jsem si řekl, že tohle bych chtěl umět taky.

Koncem roku 2006 jsem začal brnkat na kytaru. Moje první pokusy nebyly příliš dobré, jelikož jsem absolutně nevěděl, jak se na kytaru hraje. Po několika letech jsem našel učitele kytary a začal se hraní věnovat naplno.

Milan Husička (vpravo) se svou kapelou

Mezi moje hudební vzory patří Led Zeppelin, Pink Floyd, Black Sabbath, Dream Theater, Joe Bonamassa, John Petrucci a všichni, kteří dělají hudbu poctivě a originálně.

Musíme na tebe prozradit, že v současné době hraješ v olomoucké kapele Ruplex. Jaké úspěchy má kapela za sebou a jakému hudebnímu stylu

se věnujete?

V dubnu 2010 jsem společně se svým kamarádem, bubeníkem Tomášem Galkem, založil progresivně rockovou kapelu THE FORM (www.bandzone.cz/theform), která se pohybovala na pomezí rocku, metalu, ale i akustické orientální hudby. Odehráli jsme několik fantastických koncertů po známých klubech v Olomouci a v Brně a téhož roku vydali své první EP. Bohužel před pár měsíci jsme se rozhodli ukončit činnost po delších neshodách a nyní se každý ze

členů věnuje svým projektům. I navzdory rozpadu nám za několik málo týdnů vyjde naše druhé EP, takže se máte na co těšit!

Momentálně hrají v olomoucké kapele RUPLEX (www.bandzone.cz/ruplex), která je nyní ve zcela nové sestavě a tvoří s novou energií. Naše muzika je směsicí rocku, blues, funku a dalších stylů. Velký důraz klademe na kytarovou

obratnost a celkovou kompozici songů. Za naši krátkou společnou existenci jsme odehráli dvě hudební soutěže v Olomouci a v Ostravě, do kterých jsme byli vybráni z několika desítek dalších kapel.

Myslím si, že v nadcházející tvorbě se budeme více inspirovat jazzem nebo funkem. Doufám, že to brzy uslyšíte na našem novém demu, které plánujeme co nevidět.

A otázka na závěr. Jaké

Naše kantýna

V zimním čísle našeho časopisu vám přinášíme další rozhovor – tentokrát s paní Jaroslavou Kolářovou. Jméno vám možná hned nenapoví, ale pokud občas chodíte do školní kantýny, jistě znáte paní, co v ní prodává. Je vždy na všechny milá a její království je ozdobou prvního patra. Samozřejmě až po ředitelně.

Říká: „K tomu, aby byl zákazník spokojený, je nejdůležitější pěkné a čisté prostředí, kvalitní sortiment a dobrá nálada prodávajícího.“ To všechno paní Kolářová podle nás splňuje “na jedničku.”

Dobrý den. Na úvod bych se ráda zeptala, jak se Vám tady líbí? Máte ráda školní prostředí?

Ano jistě, líbí se mi tu. Se studenty pracuji ráda. Mimo jiné jsem i sama učila v oboru kuchař/číšník, nebo dělala vedoucí školní jídelny. Můžu upřímně říci, že v tomto prostředí mě těší pracovat.

jsou tvé osobní a profesní plány do budoucna? Při jaké příležitosti tě můžeme spatřit v roli frontmana rockové kapely?

Můj hlavní životní cíl je věnovat se naplno muzice, zdokonalovat hru na elektrickou kytaru a získat co nejvíce zkušeností při koncertování s kapelou. Dále bych chtěl dokončit svoji sólovou tvorbu, kterou bych chtěl prezentovat na nových stránkách.

Jinak bych chtěl v létě úspěšně složit zkoušky z

anglického jazyka a procestovat některé východní země na motorce.

Děkuji za rozhovor.

Mgr. Marta Skopalíková

Vycházíte s našimi studenty dobře? Chovají se k Vám slušně?

Rozhodně nemůžu tvrdit, že nejsou slušní. Zdá se mi, že dveře do kantýny působí jako nějaká přepážka. Když

se překročí, jsou všichni hned slušní a milí.

To rádi slyšíme. Je v kantýně podle Vás nějaký bestseller? Nějaká opravdu

oblíbená položka, bez které by se to tu neobešlo?

Spolehlivě zabírají pořád bagety, i když poslední dobou jde na odbyt hlavně pečivo. Z toho nejvíc rohlíky. U nápojů jsou nejoblíbenější hroznová Mattoni nebo Aquila čaj.

V naší poslední otázce Vám dáme možnost obrátit se ke studentům, kteří budou časopis číst. Chcete jim něco vzkázat?

Hlavně byla bych velice ráda, když budete spokojeni. Pokud byste měli připomínky nebo návrhy například na rozšíření sortimentu, rozhodně mi to přijďte říct, a já se vám ráda pokusím vyhovět. Pokud tu chcete něco změnit, jsem přístupná kritice i připomínkám.

Všem vám přeji hlavně zdraví a hodně studijních úspěchů.

Děkujeme za rozhovor.

**Kateřina Kubálková
a Eva Bubeníková**

Tradičně na vánočních trzích

Skvělá atmosféra na vánočních trzích

Již každoročně se v našem krásném městě zvaném Olomouc, které leží v srdci Hané, konají nezapomenutelné vánoční trhy. Ptáte se proč nezapomenutelné? Protože se zde schází mnoho lidí a při předvánoční atmosféře a horkém punči si zde sdělují novinky a poznávají nové lidi. A my tam samozřejmě

nesmíme chybět.

Vánoční trhy začínají někdy v půlce listopadu a končí společně se starým rokem. Trhy bývaly jen na Horním náměstí, ale již pár let stojí krámký i na Dolním náměstí. Krásně vyzdobené ulice městského centra nám připomínají, že se opět blíží nejkrásnější svátky v roce a pro nás to znamená, že se

V prosinci byla na náměstí úspěšně zahájena punčová sezóna, a tak jsme se my „holky z naší školky“ vydaly na průzkum.

Při příchodu na Horní náměstí nás zcela okouznil vánoční stromeček, který se stal dominantou náměstí. Obklopovaly ho stánky s

punči, šperky, čaji či kožešinami. Bylo jich opravdu mnoho, až jsme nevěděly, ke

„Babinec z 2.A. v akci“

kterému se vrhnout dřív. Nakonec jsme to ale zvládly na jedničku a jediný nevynechaly. Naše chuťové buňky ovládly nejrůznější punče, ochutnaly jsme tradiční české bramboráky, vyzkoušely si vtipné zvířecí čepice a společně obdivovaly ručně vyrobené vánoční ozdoby. Na náměstí nechyběla ani vánoční zvonička či betlém

máme teple obléci a jít si užít tento vánoční čas.

Naše cesta začíná na Dolním náměstí, kde se nachází kluziště, které je obklopeno stánky s typickým vánočním zbožím a samozřejmě s vánočním punčem. U nich trávíme nejvíce času. Po procházce kolem stánků a požití několika punčů pokračuje naše cesta na Horní náměstí. Již z dálky slyšíme hudbu, která se rozléhá široko daleko. V krámcích nakoupíme při dobré muzice nějaké ty drobnosti a popovídáme si s přáteli, které potkáme u dobrého punče. V pozdních hodinách se vracíme domů s dobrou náladou a vědomím, že přichází čas vánoční.

**Jiří Parzyk
a Filip Bělík**

vyřezaný ze dřeva. Ač povídá se, že strojař je tvor líný, my pilné strojařky nelenily a vzaly si s sebou brusle. Led byl hezky upravený a příjemně se po něm bruslilo. Naštěstí jsme se obešly bez sebemenších úrazů a ztrát. Když se začalo stmívat, náměstí rozzářila vánoční výzdoba. Nepřehlédnutelná barevná světýlka svítla na mnoho metrů a navodila příjemnou vánoční atmosféru.

A jak letošní trhy hodnotíme?

Áďa: „Náš výlet byl plný krásných zážitků, trhy se letos mimořádně povedly.“

Lúca: „Trhy mi navodily příjemnou vánoční náladu, která mi scházela.“

And'a: „Výlet za vánoční

atmosférou se velmi vydařil.“

Bety: „Punčování bylo letos famózní, ale náročné. Jak pro mou peněženku, tak pro mě samotnou.“

Martička: „Letošní putování za vůní skořice a svařeného vína se vydařilo.“

A co já? Mně se sice výlet líbil, což o to, ale zimní počasí nepatří mezi oblíbené, a proto si vánoční atmosféru lépe vychutnám doma, pěkně v teple a ve společnosti mých nejbližších.

Selátko přijde k chuti po několika punčích

Kristýna Trnovcová

Anglické divadlo

The Bear Educational Theatre
Theatre helping our students to learn English

Vybraní studenti naší školy měli 6. prosince možnost zhlédnout vzdělávací divadelní představení The History of England, sehrané dvěma herci divadla The Bear Educational Theatre. Představení se odehrálo v nedalekém Domu dětí a mládeže Olomouc, takže jsme ho měli doslova přes ulici.

Představení probíhalo v anglickém jazyce, protože však oba herci uměli i částečně česky, snažili se obtížná místa studentům vysvětlit, takže nakonec rozuměli úplně všichni. Díky tomu se v kostce seznámili s klíčovými událostmi, jichž byly Britské ostrovy ve své rané a středověké historii svědky, od dávných keltských dob a stavby majestátního Stonehenge, přes období osvícené římské

nadvlády, nájezdy divokých Vikingů, příchod poměrně necivilizovaných anglo-saských kmenů, panování Alfréda Velikého, vylovení Viléma Dobyvatele, dlouholetou válku růží, až po období vlády poněkud polygamního Jindřicha VIII.

Několik našich studentů dokonce dostalo možnost osobně se na jevišti zúčastnit středověké bitvy. Nakolik děj pochopili, si pak všichni ověřili v závěrečném kvízu.

Mgr. Jan Kameníček

Náš spolužák

Protože zimní čas s sebou přinesl i plesovou sezonu, požádali jsme o rozhovor do časopisu našeho spolužáka, který závodně tančí a účastní se i s partnerkou předtančení na plesech.

Od kdy se věnuješ tancování a co Tě k němu přivedlo?

Věnuji se tancování rok a "něco", ale poslední čtyři měsíce dost intenzivně.

Tančení mě začalo zajímat

při základním tanečním kurzu, pořádaném ve 2.

ročníku střední školy. Abych více rozšířil své schopnosti, absolvoval jsem ještě další tři kurzy.

Nyní jsem členem tanečního klubu KST QUICK Olomouc.

Michal Mádr – tanečník

Je to finančně náročné?

Jako při většině sportovních činností, tak i u nás si musíme hodně výdajů hradit sami. Jsou to členské příspěvky, soutěžní licence, boty a oblečení, které se liší podle stylu tance (latina, standart), dále platím trenéry, cesty na soutěže, startovné a další kosmetické potřeby.

Jaké jsou tvé cíle?

Můj cíl je výkonnostní kategorie M, což je mezinárodní třída. Momentálně jsem v kategorii C. Od kategorií B mě dělí 200 bodů a pět finále, což doufám, že zvládnou do podzimu. Musím říci, že

poslední dobou se mi docela daří, což je samozřejmě i zásluha mé taneční partnerky Petry Miláčkové. Již několikrát jsme stanuli na stupni vítězů. Ale jak říkám, je přede mnou ještě dlouhá cesta. Věřím však, že moje tříhodinové denní tréninky a láska k tanci mě dovedou až k vysněnému cíli.

Kolik máš za sebou soutěží?

Za sebou mám asi osm soutěží. Z toho jsem byl třikrát na druhém místě a dvakrát na třetím.

Kolik jsi vystřídal tanečních partnerek?

Jsem skromný, takže pouze dvě. S jednou jsem tančil od ledna do května a s druhou tančím od června až do současnosti a doufám, že nám to dlouho vydrží. Jsme přátelé, a to je pro společnou práci důležité.

Děkuji za rozhovor.

Jan Strnad

Historická exkurze do Krakova

Dne 7. prosince 2011 se žáci 1. – 4. ročníku vypravili do polského města Krakova, aby se seznámili s historií a pamětihodnostmi bývalého sídelního města polských králů, rozkládajícího se na břehu řeky Visly. Po návštěvě státních a reprezentačních komnat impozantního renesančního hradu Wawel následovala

pěší prohlídka starým městem. Po „Královské cestě“ jsme se dostali na hlavní náměstí – „Rynek Główny“, kde jsme si prohlédli „Sukenici“ – bývalou tržnici se sukrem, kostel Panny Marie a bývalé měšťanské

Pokračování ze str. 11

domy. Na vánočních trzích jsme měli možnost zakoupit si tradiční polské výrobky a ochutnat místní speciality. Odpoledne jsme ještě podnikli procházku židovskou čtvrtí „Kazimierz“, kterou jsme zakončili návštěvou Židovského muzea. Vpodvečer, obohaceni o nové zážitky, jsme opouštěli vánočně rozsvícený Krakov.

Mgr. V. Heglasová

Ve středu 7. prosince 2011 jsem se zúčastnila exkurze do Polska a ráda bych se s vámi, čtenáři, podělila o své poznatky. Hlavním bodem naší exkurze byly vánoční trhy v Krakově, podle pana průvodce „turisty opomíjeného města“.

Do města jsme přijeli

dopoledne, asi kolem 11. hodiny. Program byl nabitý, proto jsme se hned vydali k hradu Wawel. Tato

pamětihodnost Krakova na nás shlížela z kopce už od parkoviště, a čím blíže jsme jí

Krakov našima očima

byli, tím více uchvacovala. Následovala prohlídka samotného hradu a výstavy,

kteřá tam probíhala. Poté jsme se vydali po Královské cestě.

Naším cílem bylo hlavní náměstí města Krakova.

Dominantou náměstí je obyčejně kostel Panny Marie, ale vzhledem k zimnímu období to tentokrát byly vánoční trhy. V dřevěných stáncích jsme měli možnost koupit a ochutnat místní speciality, předměty s vánoční tematikou a jiné. Dalo by se říci, že nabídka zboží byla velice podobná té na olomouckých vánočních trzích, jen stánků tam bylo znatelně méně. Zatímco Olomouc je známa svým punčem, v Krakově se prodává pouze svařené víno, hodně sladké a kořeněné.

Posledním bodem programu byla návštěva Židovského muzea, ke kterému jsme došli z náměstí pěšky. V muzeu byly vystaveny fotografie, které ukazovaly vývoj židovské kultury. Ke každé fotografii nám byl poskytnut komentář.

Z Krakova jsme odjízďeli vpodvečer vyčerpaní. Výlet se mi líbil, ale vánoční trhy a celé město na mě bez sněhu působilo smutně a unaveně.

Kateřina Kubálková

V Krakově nás průvodce provedl hradem a ukázal kryptu, kde je pohřben tragicky zesnulý prezident Lech Kaczyński. Dostali jsme rozchod, který si každý užil po svém. Někteří šli nakupovat dárky nebo jen nasávat vánoční atmosféru. Podle mého názoru se polské město Krakov neliší moc od českých měst, přece jen je ale nakupování v Polsku levnější a zajímavější. Vyplatí se smlouvat, neb se cena může snížit tak o 10–25 %. Jestli mám srovnávat Krakov s

Olomoucí, tak mi to přijde nastejno. Co se mi ale nelíbilo, bylo velké

množství holubů, kteří kazí půvab města.

Josef Dvořák

Tipy pro volný čas

Vodní pólo

Je to zábavná hra a kdo má navíc rád vodu, tak si přijde na své. Zlepší si fyzickou kondici a ze hry si odnese spoustu zážitků. Vodní pólo je kolektivní hra. V družstvu je celkem 13 hráčů, hraje 6 hráčů v poli + brankář. Hráči můžou

držet míč v jedné ruce, brankář může dvěma. Hrají se čtyři čtvrtiny po 8 minutách čistého času. Vodní hřiště má 30 x 15 metrů a jeho minimální hloubka je 2 metry. Pólo vzniklo ve Francii v roce 1900 a je to nejdéle

hraný kolektivní sport na Olympijských hrách.

Dostal jsem se k němu, když jsem v páté třídě přestal plavat. Měl jsem se rozhodnout,

co dělat dál, jestli skončím, nebo budu v některém sportu pokračovat. Vybral jsem si vodní pólo. A svého rozhodnutí nelituji. Vodní pólo není tak populární sport, jako je kopaná nebo hokej, proto se hraje jen ve větších městech.

Martin Bradáč

Včelaření

Včelaření je velký koníček, ale náročný jak časově, tak finančně. Zpočátku nesmíte mít strach, pak přijde jen pár štípanců a jste praví včelaři.

Někteří lidé nechápu, proč zrovna včelařství. Včely jsou pro nás totiž neocenitelné. Bez nich by nemohly být opyleny stromy a květiny, a tím by postupně zanikl život na naší planetě. Včelař je i svým způsobem lékař. Med,

který od něj koupíte, je dobrý do čaje a dodává vitamíny nemocnému. Nedoporučoval bych kupovat med v supermarketech, protože nemá žádnou kvalitu, obsahuje konzervanty a jsou to jen sklenice s vodou a cukrem.

Nejlepší z medů, které můžu doporučit, jsou lesní, lipový a akátový.

Nakonec mohu jen dodat, že každá práce přináší ovoce. Ale hlavně ten nejlepší pocit je, když lidé poznají kvalitu a ocení vaši píli.

**Josef Dvořák
a Zdeněk Látal**

Hudební klubová scéna v Olomouci: Co je s ní?

Jak jen bych začal tak nějak začnu. Nevím, možná si těchhle pár vět přečte pár lidí, kteří uznají, že to je „slušná slohovka“ z mé strany, avšak mým cílem je, aby se lidé zamysleli nad tím, co vlastně hudba v Olomouci nabízí, co je žádáno a hlavně - co pro vás olomoučtí promotéři udělali, dělají, nebo budou dělat.

Začal bych nejdříve problémem s informacemi o akci z druhé ruky, protože hodně lidí ji soudí podle „obalu“ nebo podle toho, co slyšeli od Máni, která to slyšela od staré Blažkové, které to řekl školník, který to slyšel v rozhlase, do kterého to vypustil... a tak bych mohl pokračovat až do aleluja. Každý určitě ví, o čem je řeč a co jsem touhle větou myslel. Ano, tu „tichou poštu“, která však po několika předáních již ztrácí smysl, který byl prvotně ale úplně jiný. Stačí, aby chybělo jedno slovo ve větě a ta má v tu ránu jiný význam, který ovlivní další úsudek člověka.

Druhým problémem je, že se olomoučtí promotéři snaží

vyvíjet scénu tak, aby byla hodně rozmanitá - to znamená, že pořádají akce, kde je slyšet více různých stylů hudby od techna, trancové, housové muziky až po Drum and Base nebo Hardcore. Ale lidé jsou, promiňte mi to slovo, „paličatí“. Více méně dávají

přednost obyčejným diskotékám, kde se hrají písničky z rádia, a dále akcím, kde se hraje Drum and Base.

Neříkám, není to špatná hudba, ale je jí v Olomouci nadbytek. Všude, kam se podíváte, je pokaždé někde nějaká „drumová“ akce. Ať už se vymáčknu, říkáte si. Chci tím říct, že olomoucká klubová scéna nestojí za nic z důvodu toho, že „party people“ v Olomouci jsou nevděční v tom, že nechtějí dát šanci ostatním hudebním stylům, v některých případech lepších, o mnoho lepších, než pod jakým se prezentují.

Vím, že každému to „voní“ jinak, ale já jsem zklamaný z toho, že lidé, kteří to pořádají, ano, ti promotéři, se snaží jak jen mohou... investují do toho peníze, svůj čas a hlavně svoje úsilí, a nakonec lidi nepřijdou. Proč? Právě kvůli výše zmiňovaným problémům.

Abych to shrnul definitivně - dokud „party people“ Olomouce „nedospějí“ do stádia, kdy se naučí respektovat i ostatní hudební styly, tak klubová scéna nevykvetne. Do té doby to podle mě nebude stát za nic. Co si myslíte vy?

Jan Kunyt

Písničky Jiřího Suchého

K osmdesátinám pana Jiřího Suchého, herce a režiséra divadla Semafor, připravilo Vlastivědné muzeum v Olomouci výstavu. Jejím cílem bylo ukázat návštěvníkům životní dráhu a uměleckou tvorbu člověka, který se zapsal do povědomí několika generací diváků, posluchačů a čtenářů. Ve Velkém sále Vlastivědného muzea v Olomouci jsme si mohli prohlédnout stovky

fotografií, výtvarné práce Jiřího Suchého a jeho sbírky historických přileb, fotografií, svatých obrázků, fonografů a lateren. Na výstavě vznikl také „čtenářský koutek“, kde si mohli návštěvníci přečíst některou ze Suchého humorných knížek.

Pokračování ze str. 15

Během konání výstavy probíhaly ve Vlastivědném muzeu doprovodné programy pro školy. Jednoho z nich se zúčastnila i naše škola – Vánoční písničky Semaforu v podání pana Richarda Pogody. Představení bylo velice zajímavé, slyšeli jsme spoustu hezkých písniček. I známých, které si můžeme zpívat i my třeba u táboráku. Na konci

pořadu jsme si vyžádali ještě přidavek, protože se nám zpívání velice líbilo a nikomu se nechtělo zpátky do školy.

Redakce

Proč si nezpestřit výuku němčiny?

Brněnský Österreich Institut prokázal, že „škola hrou“ byl vskutku výborný nápad. Místo sezení v lavici a pouhého zapisování různých informací ohledně gramatiky či slovní zásoby jsme se nejdříve prošli ve velkém sále, kde byl pro nás připraven kvíz o Rakousku. Některé otázky mi připomněly učivo ze základní školy. Například ve třech otázkách byl

zmiňován malíř Gustav Klimt, na kterého si stále pamatuji.

Vybrané odpovědi jsme zapisovali do papírků, které jsme po vyplnění házeli do krabice na slosování. Všichni, kteří tajenku správně vyluštili, měli šanci vyhrát nějakou cenu (avšak kdo vyhrál, to jsem se doposud nedozvěděl). Ale čas šel dále a po hodině němčiny jsme se podívali na expozici o Karlu

Hynku Máchovi. A na té mě nejvíc zaujala busta tohoto muže. Byla pozlacená, a tudíž přitáhla mou pozornost téměř okamžitě. Nakonec jsme měli rozchod na oběd ve Vaňkovce, kde jsem si z důvodu vyčerpání své hotovosti v antikvariátu, který jsem našel na jedné ulici, nic nekoupil. Avšak jeden z mých spolužáků byl velkorysý a pozval mě na nějakou tu "emulgátorovou mňamku" v McDonald's.

Tohoto pátku jsem nelitoval, a jsem rozhodnut, že Brno budu navštěvovat vícekrát.

Filip Nováček

Návštěva Österreich Institutu v Brně se moc povedla. Lektorka, která se nás ujala hned od začátku, si nás vyzkoušela, jak dokážeme mluvit plynule německy. Další praktickou částí byla německá křížovka. Poté si nás přebral lektor Florian, který si pro nás připravil hru. Touhle hrou všichni propluli jako

profesionálové. Pak nás rozdělil do skupin, ve kterých jsme si vyzkoušeli zahrát pár jednoduchých her v německém jazyce.

Po výuce jsme se vydali navštívit výstavu Karel Hynek Mácha v Moravském zemském muzeu. Je to velmi zajímavá výstava o spisovatelově životě a

smýšlení, která nám přiblížila dobu, ve které Mácha žil a tvořil. Poznatky z Brna určitě využijeme k maturitě.

Josef Dvořák

Studentské výtvary

V poslední době se mluví o tom, že by mohla škola začínat později. Tedy ne v 8:00, ale v 9:00. Co k tomu říct? Určitě by se mi líbilo, kdybych nemusel ráno vstávat tak brzy.

Je docela lákavé zůstat v posteli a vstávat až později. Prý by byli studenti více odpočatí a měli by lepší podmínky ke studiu. Nebyli by tak vystresovaní z brzkého

ranního vstávání. Na některých školách to tak je. Celý den by začínal později. A o to tady jde. Vše by se

V kolik hodin má škola začínat?

posunulo a ve škole bychom byli ještě pozdě odpoledne. Tedy o hodinu později, než je to teď.

Celé odpoledne by se tím zkrátilo. Odpolední tréninky

a kroužky by začaly o hodinu později a také by končily o hodinu později. Z odpoledne by už moc času nezůstalo. A

hned by tu byl večer. Sám za sebe jsem tedy pro, ať začíná

škola v 8:00. A ať také dřív skončí, abychom to už měli za sebou a mohli se věnovat svým zájmům a zálibám.

Jakub Miček

Limerick

*Škola, to je jiný stát,
kde si děti nesmí hrát.
Všichni pilně studujem,
ať o rok dýl tu nebudem.
Tak musíme pracovat.*

*V každé škole mají knihy,
co odhalují divy.
A na ty divy přišli
páni velmi bystří,
co chytré mají hlavy.*

Ladislav Kišac

Soutěž Mladý Demosthenes

Dne 26. ledna 2012 proběhlo regionální kolo celostátní soutěže **Mladý Demosthenes**. Střední průmyslovou školu strojnickou Olomouc ve velké konkurenci škol reprezentoval

Ambrosio Da Conceicao a získal 1. místo!

Soutěž se zaměřuje na zdokonalení výuky umění veřejného projevu a na prohloubení a vzájemné porovnání komunikačních dovedností žáků základních a středních škol. Soutěžíci

regionálního kola si připravili přednes 1–2minutového monologu na libovolné téma.

Hodnotila se originalita tématu, práce s informací a neverbální komunikace, technika práce s hlasem

(dýchání, intonace, artikulace). Ambrosio, který oslovil porotu svým přirozeným vystoupením a sympatickým projevem, díky svému vítězství postoupil do krajského kola.

Držme mu proto pěsti, ať dosáhne úspěchu i tam!

A kdo byl Demosthenes? Proč si pořadatel soutěže, společnost FACE OF NEW EUROPE, s.r.o, zvolil právě jeho jméno do názvu?

pokračování ze str. 17

Demosthenes byl athénský politik a řečník, který žil více než 300 let př. n. l. V mládí vystudoval i přes výraznou

vadu řeči rétoriku a později se živil psaním soudních řečí. Demosthenes je považován za nejslavnějšího řečníka antického Řecka.

Více o soutěži si můžete přečíst na stránce www.mladydemosthenes.cz.

Mgr. Renáta Havelková

Soutěžili jsme i v německém jazyce

Student třídy 3. B Libor Záhumenský obsadil v okresní soutěži v německém jazyce krásné 2. místo, a nechal tak za sebou soutěžící gymnázií a dalších středních škol. K soutěži nám řekl: „Bylo to hodně náročné, vytáhl jsem si snad nejhorší konverzační téma – Stress, ale zvládl jsem to.“

Soutěž se konala 31. ledna 2012 v Domě dětí a mládeže v Olomouci a

studenti měli prokázat svoje znalosti např. z tematických okruhů bydlení, cestování, nakupování, zdraví, člověk a příroda a další. Hodnotilo se také porozumění textu a schopnost konverzace, řešení každodenních situací.

Mgr. Renata Provázková

Školní kolo anglické olympiády

Školní kolo Olympiády v anglickém jazyce proběhlo na naší škole v letošním školním roce již 9. února 2012. Vítězi ve svých kategoriích se stali Filip Nováček ze třídy 1. B a Ladislav Petrecký ze 4. C.

První výběr v rámci školního kola proběhl již v jednotlivých třídách, přičemž do finálové části, zaměřené především na konverzační dovednosti, postoupilo šest studentů. Soutěžilo se ve dvou věkových kategoriích: I. kategorie pro studenty 1. a 2. ročníků a II. kategorie pro studenty 3. a 4. ročníků. Soutěžící byli hodnoceni a bodováni podobným systémem jako u ústní části

státní maturitní zkoušky.

Studenti předvedli poměrně suverénní výkony, které většina z nich měla podložené i dobrou přípravou. Všichni finalisté obdrželi drobné ceny a vítězové navíc postoupili do krajského kola Konverzační soutěže pro střední odborné školy, které proběhne 3. dubna 2012 na Střední odborné škole v Šumperku.

Konečné umístění tedy bylo následující:

I. kategorie (1. a 2. ročník)

1. Filip Nováček, 1.A
- 2.– 3. Kristýna Trnovcová, 2.A
- 2.– 3. Filip Kozák, 2.A

Finalisté

II. kategorie (3. a 4. ročník)

1. Ladislav Petrecký, 4.C
2. Rudolf Běhálek, 4.A
3. Marek Jančík, 4.C

Mgr. Jan Kameníček

BY DAVID KONŠTÁČKÝ 4.B

Vtip

Středoškolák

Vysokoškolák

Nejlepší žáci školy

1. pololetí školního roku 2011/2012

	Jméno	Třída	Prospěch
1.	Dokoupil Jan	3.C	1.33
2. – 6.	Chytil Jiří	1.B	1.50
	Janda Jiří	4.C	1.50
	Olej Tomáš	1.A	1.50
	Plesník Lukáš	4.C	1.50
	Rozsypal Josef	1.B	1.50